

Kendelse

afsagt den 20. juni 2024

Sag nr. 2023-07245

[Klager]

mod

B.T.

[Klager] har klaget til Pressenævnet over artiklen *"Kalder ligestillingsminister for møgluder: 'Det er ikke sexistisk'"*, som blev bragt af B.T. den 5. oktober 2023 på bt.dk, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager] har klaget over B.T.s redigering af interviewet med ham.

---

1 Sagsfremstilling

Forud for offentliggørelsen

[Klager] skrev forud for offentliggørelsen af artiklen med B.T. via Messenger. Pressenævnet har modtaget kopi af korrespondancen.

Den påklagede artikel

B.T. bragte den 5. oktober 2023 artiklen *"Kalder ligestillingsminister for møgluder: 'Det er ikke sexistisk'"* på bt.dk. Artiklen har følgende underrubrik:

"Det er ikke sexistisk at kalde ligestilling og digitaliseringsminister [Politiker A] [Parti A] for en 'møgluder'."

Af artiklen fremgår følgende:

"Så klar er meldingen fra [Klager] til B.T., efter han 4. oktober skrev en kommentar på et Facebookopslag af [Politiker A], hvor han kalder hende lige netop det skældsord.

Kommentaren har ligestillingsministeren efterfølgende screenshottet med navn og billede og lagt ud på det sociale medie X, hvor hun blandt andet skriver.

»Vi har jo ligestilling. Og sexismen er bare hysteriske kvinder, der ikke kan tage lidt flirt. Not! Kommentaren her kan man læse på mit fb opslag i dag. Sexisme og hadtale lever desværre i bedste velgående. Det er groft. Må der blive mindre af det i det nye FT-år.«

B.T. har bedt [Politiker A] om et interview om tonen i den politiske debat og hendes opslag på X. Hun har takket nej til interviewet og pressechefen i ministeriet har sendt følgende svar på mail.

»Jeg ønsker ikke at gå ind i en debat på det niveau. Han må opføre sig ordentligt og droppe sin sexistiske hadtale,« siger ligestillingsminister [Politiker A], der ikke har yderligere kommentarer.

[Klager] fortæller, at ordet møgluder i denne forstand ifølge ham overhovedet ikke er sexistisk, og at han samtidig er glad for, at ministeren har hængt ham til tørre på sine egne sociale medier.

»Når jeg bruger ordet møgluder, så ligger der ikke noget sexistisk i det. Der ligger det i det, at [Politiker A] og [Parti A] har solgt sin sjæl til [Parti B] for at komme i regering.«

Men kunne du ikke lige så godt have brugt ordet idiot i stedet for møgluder?

»Der ligger det i ordet møgluder, at du sælger din krop for mammon (penge, red.). Og i det her tilfælde politisk indflydelse.«

Kunne du måske have kaldt hende en sell-out i stedet for?

»Jamen det er som jeg lige sagde til dig, at der ligger det i ordet, at man sælger sin krop.«

»Så der ligger mange ting i netop i det ord, og så ved jeg selvfølgelig også, at det er et ord, der i den grad støder og provokerer. Og det gør også, at der er større sandsynlighed for, at hun deler for eksempel opslaget eller kommenterer på det.«

Synes du, at man fortjener at blive taget seriøst, når man lægger ud med at sige, at den anden person er en møgluder?

»Ja øh, det er ikke specielt henvendt til [Politiker A], men hun er en god kanal til at få mit budskab ud.«

Men synes du, at det er fair nok i den politiske debat, at kalde sin modstander en møgluder?

»Det kommer an på, hvilken platform man har. Hvis jeg var politiker og stod foran hende i en debat, så havde jeg nok ikke kaldt hende en møgluder.«

Du kan høre hele interviewet med [Klager] i toppen af artiklen.»

Til artiklen er indsat et skærmbillede af en kommentar skrevet af [Klager] til et Facebook-opslag delt af ligestillingsminister [Politiker A]. Af skærmbilledet fremgår følgende:

»Møgluderen [Politiker A] kønsdiskriminerer ved at ville indføre kønskvoter i bestyrelserne. I fremtiden skal 40 procent i en bestyrelse være kvinder, hvilket vil sige at hvis en man søger en bestyrelsespost og er den mest kvalificerede, så kan han blive sorteret fra fordi han har det ”forkerte” køn, hvis der ikke er 40 procent kvinder i bestyrelsen. Du er en skændsel for Danmark, og fører politik der er i direkte modstrid til hvad dit ministerium burde arbejde for. Fat nu, at ligestilling er

lige muligheder, mens kvoter er kønsdiskrimination for at få en procentdel til at gå op.”

Til artiklen er endvidere indsat en video med optagelser af B.T.s journalist [Journalisten], der telefonisk kontakter [Klager], hvis billede fremgår af optagelserne. Videoen, som varer ca. fire minutter, er fortsat tilgængelig på bt.dk med følgende omtale:

”[Klager] har kaldt ligestilling- og digitaliseringsminister for en møgluder. I interviewet forklarer han, hvorfor han valgte netop det ord.”

Af videoen fremgår følgende:

[Journalisten]: Du lægger ud med at kalde hende en ”møgluder”. Hvorfor gør du det?

[Klager]: Det er meget, meget simpelt. Hvis man ser, da hun i sin tid fik overdraget sit ministerium fra [Politiker B], så sagde [Politiker B], at de havde været dybt uenige i det forgangne folketingsår inden for ligestillingspolitikken. Og det sjove er jo så efterfølgende, at [Politiker A], hun har jo så overtaget de synspunkter, som [Politiker B] havde inden for det område. Og det vil jo så sige, at når jeg bruger ordet ”møgluder”, så ligger der sådan set ikke noget sexistisk i det. Så ligger der det i det, at både [Politiker A] og [Parti A] har solgt deres krop og sjæl til [Parti B], altså til [Parti B], åbenbart for at komme ind i regeringen.

[Journalisten]: Men kunne du så ikke lige så godt have skrevet, at hun var en kæmpe idiot for eksempel i stedet for at bruge ordet ”møgluder”?

[Klager]: Altså der ligger jo det i ordet ”møgluder”, at du sælger din krop for mammon. Og i det her tilfælde politisk indflydelse, ikke?

[Journalisten]: Kunne du måske have kaldt hende en ”sellout” i stedet for? Hvorfor er det, at det skal være ”møgluder”?

[Klager]: Jamen det er jo, som jeg lige sagde til dig. Der ligger det i ordet, at når du sælger din krop for, for eksempel gylden mammon. Så der ligger mange ting i netop lige det ord. Og så ved jeg selvfølgelig også, at det er et ord, der i den grad støder og provokerer som sagt. Og det gør jo så også, at der er større sandsynlighed for, at også i det her tilfælde, at hun deler for eksempel opslaget eller kommenterer på det, eller hvad ved jeg, nu har hun jo siddet igen inde i det der P1-program og kommenteret netop på den del. Så det giver opmærksomhed, og så om det giver den ene eller anden opmærksomhed, det gør jo, at for eksempel du ringede. Det gør, at der er rigtig mange, der har set det inde på X og kommenteret på det, fordi det er noget, der virkelig involverer mange mennesker. Mange mennesker har en holdning til det.

[Journalisten]: Hvis du kunne skrive denne her kommentar om og bruge et ord, som [Politiker A] ikke kunne affeje din kommentar med var sexistisk, ville du så gøre det? Altså bruge et andet skældsord end ”møgluder”?

[Klager]: Altså ikke. Jeg ville sige, at jeg havde ikke i min vildeste, tror jeg fantasi, forestillet mig, at hun ville lægge det ud som opslag, så jeg tænker egentlig: Gud, der fik jeg da virkelig mit budskab frem. Det var da en genial idé. Altså i går, det troede jeg virkelig ikke, hun ville gøre. Så derigennem har jeg opnået det mål, jeg faktisk

havde med at få det ud til rigtig, rigtig mange mennesker, netop lige den pointe, jeg havde, med kvinder i bestyrelserne og så videre. Så det ville jeg egentlig ikke gøre, men som sagt, hvis jeg havde stået i en politisk debat og var politiker selv og måske også havde lettere adgang til medierne, jamen så havde jeg måske heller ikke brugt ordet, eller det havde jeg ikke. Så havde jeg ikke brugt ordet ”møgluder”. Så havde jeg kaldt hende [Politiker A].

[Journalisten]: Synes du, at man fortjener at blive taget seriøst af modtageren af det argument, man prøver at fremføre, når man lægger ud med at sige, at vedkommende er en ”møgluder”?

[Klager]: Som sagt, det er ikke specielt henvendt til netop [Politiker A]. Hun er en god kanal til at få det ud til et bredere publikum. Altså jeg håber jo selvfølgelig, at de bliver udskiftet efter næste valg, og jo flere mennesker, det her opslag kan komme ud til, og som læser opslaget, altså jo mere håber jeg netop, at det budskab, jeg havde, det politiske budskab kommer ud til folk. Så hvis du spurgte: Tror du, at det ville støde en masse folk væk, at de læser ordet ”møgluder”? Så ville jeg sige: Ja, den del er jeg faktisk bange for.

[Journalisten]: Men synes du, det er fair nok i den politiske debat at kalde sin modstander for en ”møgluder”?

[Klager]: Det kommer an på hvilken kontekst. Hvis jeg var politiker og stod over for hende i en debat, så havde jeg nok ikke kaldt hende ”møgluder”, hvis jeg skal være helt ærlig. Så havde jeg nemlig også, kan man sige, en platform, hvor jeg kunne tale fra offentligt, og det har man ikke som almindelige mennesker her i landet.”

Efter offentliggørelsen

[Klager] skrev efter offentliggørelsen af artiklen med B.T. via Messenger og mail. Pressenævnet har modtaget kopi af korrespondancerne.

Øvrige oplysninger

Pressenævnet har fra B.T. modtaget kopi af råbåndet med optagelser af B.T.s telefoniske interview med [Klager]. Råbåndet har en varighed på ca. 14 minutter.

[Klager]s klage er modtaget i Pressenævnet den 9. oktober 2023.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

Redigering

[Klager] har anført, at B.T. har redigeret interviewet med ham, og at B.T.s oplysning om, at hele interviewet med ham kan høres i artiklen, er ukorrekt.

I den forbindelse har [Klager] henvist til, at B.T. har bragt et meget forkortet interview i forhold til det oprindelige interview på ca. 45 minutter, som han gav til journalist [Journalisten]. Dette har medført, at mange af de nuancer, som [Klager] gav i interviewet,

helt er redigeret væk, og at indholdet i interviewet derfor fremstår misvisende og stærkt manipuleret, således at journalisten har kunnet få [Klager] til at fremstå på en bestemt måde.

[Klager] har endvidere henvist til, at han efter det telefoniske interview og langt inden deadline uddybede nogle nuancer for hans valg af ordet ”møgluder”. For eksempel skrev [Klager], at han havde forsøgt at kontakte Ligestillingsministeriet, ligestillingsordførerne og pressen med sit politiske budskab, hvilket i øvrigt var skrevet i en god tone, men han havde kun fået et overordnet svar tilbage fra Ligestillingsministeriet om, at der fandtes kønsdiskrimination i lovgivningen, og sådan var det. Derfor var anvendelsen af ordet ”møgluder” et ord brugt i vrede og frustration, men selvfølgelig også fordi [Klager] vidste, at det ville fange [Politiker A]s opmærksomhed, eftersom hun i programmet P1 Slotsholmen selv havde udtalt, at det var et ord, som hun ikke brød sig om, og som der fangede hendes opmærksomhed, hvilket det så også gjorde.

Artiklens omdrejningspunkt var [Klager]s brug af ordet ”møgluder”. Det kan derfor undre, at journalisten ikke syntes, at det var relevant at medtage [Klager]s udtalelser om, at han havde prøvet at tale i en pæn tone til ligestillingsministeren, ligestillingsordførerne og pressen, hvilket desværre ikke havde givet noget respons. Derfor var en af de vigtigste bevæggrunde for at bruge ordet, at det gav [Klager] opmærksomhed. Det eneste, der kom med i artiklen, var, at [Klager] ville have opmærksomhed, men ikke baggrunden for det. Umiddelbart kunne man mistænke journalisten for at udelade dette, idet han ville få [Klager] til at virke usympatisk.

Det er korrekt, at [Klager] sendte en kommentar til journalisten via Messenger efter en meget hurtig gennemlæsning af artiklen og et hurtigt kig på videoen. Et stykke tid efter læste [Klager] på ny artiklen og så videoen med interviewet, og han opdagede her de punkter, som han har klaget over. Disse klagepunkter blev meddelt journalisten med det samme. [Klager] har derfor afvist, at han ikke fremsatte kritik af artiklens indhold eller de manglende nuancer, herunder at det er misvisende at skrive ”hele interviewet”, når det er forkortet fra 45 minutter til fem minutter.

[Klager] har bemærket, at journalisten stillede de samme spørgsmål flere gange, og at det virkede som om, han stillede dem så mange gange, han kunne, indtil han fik en reaktion eller en formulering, som han kunne bruge. Deraf er det et noget kaotisk sammenklippet interview. Det er også meget sjældent, at en journalist vælger at citere ”øh”-lydene, som journalisten har gjort i artiklen, og uden at kende journalistens motiver har [Klager] formodet, at det er fordi journalisten ville få [Klager] til at fremstå på en bestemt negativ måde.

Afslutningsvis har [Klager] afvist, at han skulle have truet med at klage til Pressenævnet eller med at gå til journalistens chef. [Klager] er uforstående over for, at det kan defineres som en trussel at følge de procedurer, der nu engang gælder, når en borger føler sig uretfærdigt behandlet af pressen. [Klager] har oplyst, at han klagede til B.T. uden held og har i den forbindelse henvist til en mailkorrespondance med redaktionschef [Redaktionschefen].

2.2 B.T.s synspunkter

Redigering

B.T. har indledningsvis bemærket, at B.T. er uforstående over for [Klager]s påstande om, at B.T. har forsøgt at manipulere med hans udtalelser i artiklen, og at B.T. aktivt vælger at fravige fra hans ”nuancer” om ordet ”møgluder”.

B.T. har anført, at [Klager] fik rig lejlighed til at fortælle, hvorfor han valgte at bruge ordet ”møgluder”, nemlig fordi han ved, at det vil provokere og hjælpe med at få hans budskab længere ud. I interviewet, som B.T. har bragt, forklarer [Klager] også om [Politiker A]s interview med P1. B.T. har henvist til en udskrift af transskriberingen af det udgivne interview.

Interviewpersoner – både professionelle og erfaringskilder – har aldrig redigeringsret på B.T. og kan heller ikke bestemme længden på en artikel. [Klager] har i alt fire minutter og 20 sekunders interview på bt.dk, hvor han udlægger sin sag og sine meninger, hvilket B.T. anser som mere end nok til at uddybe brugen af ordet ”møgluder”.

Det er yderst vigtigt for B.T. at understrege, at kilder aldrig kan true sig til redaktionelle korrektioner via en journalist ved at nævne chefer på B.T. ved navn eller ved at true med at sende sagen til Pressenævnet.

B.T. har oplyst, at det samlede interview med [Klager] har en varighed på 14 minutter, og at B.T. således er uforstående over for de af [Klager] angivne 45 minutter. B.T. har henvist til en kopi af råbåndet med optagelser af B.T.s telefoniske interview med [Klager].

B.T. har endvidere oplyst, at B.T. har været i dialog med [Klager], først via artiklens journalist [Journalisten], som efterfølgende fik sin redaktør til at overtage dialogen. [Klager] skrev den 5. oktober 2023 kl. 20.58 følgende til journalisten:

”Hej [Journalisten], jeg kan se der står [Navn] på videoen. Det er dog som i artiklen [Klager]. Ellers en ok artikel og video. Dog er der en del nuancer som er gået tabt, og til tider virker klipningen i interviewet lidt kaotisk. Men overordnet set kom nogle af mine pointer da til udtryk :)”

B.T. ændrede med det samme navnet til det korrekte. Efterfølgende fortsatte [Klager] med at skrive til journalisten. Denne gang med krav om, at en sætning skulle ændres:

“Hej [Journalisten], du må gerne lige ændre det nederste i teksten på artiklen fra ”hør hele interviewet” til ”hør et forkortet interview” med [Klager]. I det tilfælde jeg skulle huske galt, og du rent faktisk har lagt hele interviewet ud, må du meget gerne sende mig lydfilen. Mvh [Klager]”

B.T. forbeholder sig redigeringsretten i al redaktionelt materiale, og udgangspunktet til en kilde, der kræver en redaktionel ændring, vil altid være et nej. Journalisten svarede tilbage, at

B.T. ikke ville ændre i teksten. B.T.s sætning refererer til, at man kan høre hele det videointerview, som bliver refereret i teksten. B.T. udgiver ikke råbånd, og det er almindelig praksis i dansk journalistik.

[Klager] efterspurgte en chef, og journalisten gav ham kontaktoplysninger på redaktionschef [Redaktionschefen]. [Klager] skrev tilbage, at hvis ikke chefen foretog ændringen i den førnævnte sætning, så ville sagen ende i Pressenævnet. Journalisten svarede, at det var underligt, at [Klager] ibrugtog trusler, før han overhovedet havde talt med redaktionschefen. Journalisten skrev videre, at han ikke kom til at svare [Klager] længere, nu hvor han havde krævet at have kontakt med redaktionschefen. Hertil svarede [Klager]:

”Og ja du har ret i at det er banalt, derfor forstår jeg heller ikke, at du ikke ændrer de få ord så de er retsvisende. Men ok så kontakter jeg din chef. Mvh [Klager]”

Der var altså på daværende tidspunkt ingen kritik af artiklens indhold eller de påståede manglende nuancer, som fremgår af [Klager]s klage til Pressenævnet.

[Klager] skrev efterfølgende fire beskeder til journalisten, som ikke blev besvaret af journalisten. [Klager] klagede herefter til Pressenævnet med klagepunkter, som ikke blev påberåbt over for B.T. I den forbindelse har B.T. henvist til, at [Klager] efter offentliggørelsen fandt artiklen ok, og at han ikke på noget tidspunkt umiddelbart efter udgivelsen gav udtryk for, at interviewet var ”stærkt manipuleret”, som han har påstået over for Pressenævnet. Ydermere bad [Klager] på intet tidspunkt om at få sine supplerende oplysninger med i artiklen, altså forløbet om, at han havde skrevet til Ligestillingsministeriet et halvt år forinden.

B.T. har sammenfattende anført, at B.T. ikke har brudt med reglerne om god presseskik, og det er B.T.s opfattelse, at [Klager]s påstande ikke er understøttet af faktuelle forhold, som han klager over.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Martin Lavesen, Hans Peter Blicher, James Kristoffer Miles og John Meinert Jacobsen.

God presseskik

Redigering

[Klager] har klaget over, at B.T. har redigeret interviewet med ham, og at B.T.s oplysning om, at hele interviewet med ham kan høres i artiklen, er ukorrekt.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte, jf. punkt A.1.

Pressenævnet bemærker, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe det samlede indtryk giver et retvisende billede. Citater og meningstilkendegivelser må imidlertid ikke bringes i en form, så det forvansker det fremførte synspunkt.

Et massemedie har således som led i den redaktionelle proces ret til på egen hånd at forkorte og redigere i optagelser, såfremt budskabet i optagelserne efter foretagne forkortelser og redigering fremstår som uforvansket, og at optagelserne ikke bringes i en krænkende eller misvisende sammenhæng.

Det er Pressenævnets opfattelse, at en lydoptager i dag må anses for at være et almindeligt journalistisk arbejdsredskab, og at en person, som taler med en journalist, må være forberedt på, at samtalen optages. Det er videre nævnets opfattelse, at i de tilfælde, hvor skrevne medier efter en telefonsamtale kunne have bragt en udtalelse som citat, kan elektroniske medier også bringe et uddrag af optagelsen som lyd.

På baggrund af sagens oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at [Klager] den 4. oktober 2023 skrev følgende kommentar til et Facebook-opslag delt af ligestillingsminister [Politiker A], som efterfølgende blev delt af ligestillingsministeren på X:

”Møgluderen [Politiker A] kønsdiskriminerer ved at ville indføre kønskvoter i bestyrelserne. I fremtiden skal 40 procent i en bestyrelse være kvinder, hvilket vil sige at hvis en man søger en bestyrelsespost og er den mest kvalificerede, så kan han blive sorteret fra fordi han har det ”forkerte” køn, hvis der ikke er 40 procent kvinder i bestyrelsen. Du er en skændsel for Danmark, og fører politik der er i direkte modstrid til hvad dit ministerium burde arbejde for. Fat nu, at ligestilling er lige muligheder, mens kvoter er kønsdiskrimination for at få en procentdel til at gå op.”

Nævnet lægger endvidere til grund, at B.T. samme dag kontaktede [Klager] via Messenger med anmodning om et telefonisk interview om den omtalte kommentar og ligestillingsministerens deling af denne. [Klager] medvirkede herefter samme dag i et telefonisk interview med B.T. Nævnet lægger videre til grund, at der ikke forelå en aftale mellem [Klager] og B.T. om, at [Klager] skulle godkende den endelige version af artiklen med interviewet.

B.T. bragte herefter den 5. oktober 2023 artiklen *”Kalder ligestillingsminister for møgluder: ’Det er ikke sexistisk’*” på bt.dk. Nævnet lægger til grund, at B.T. i artiklen har anvendt et uddrag på ca. fire minutter af det telefoniske interview med [Klager]. På baggrund af den fremlagte kopi af råbåndet med interviewet lægger nævnet til grund, at det oprindelige interview har en varighed på ca. 14 minutter.

Pressenævnet finder, at det ligger inden for redaktørens redigeringsret at vælge, i hvilken udstrækning et interview skal gengives i en artikel.

Nævnet finder ikke grundlag for at fastslå, at B.T. ved redigeringen af interviewet med [Klager] og oplysningen om, at "hele interviewet med [Klager] [kan høres] i toppen af artiklen", har overskredet rammerne for redigering. Nævnet har lagt vægt på, at [Klager]s budskab fra interviewet og baggrunden for hans anvendelse af ordet "møgluder" om ligestillingsminister [Politiker A] ikke fremstår forvansket i artiklen og videoen, herunder navnlig at ligestillingsministeren og partiet [Parti A] efter [Klager]s opfattelse har "solgt deres sjæl til krop til [Parti B]" for politisk indflydelse, at anvendelsen af ordet ikke er sexistisk, ligesom anvendelsen af ordet "giver opmærksomhed". Nævnet har også lagt vægt på, at interviewet ikke er bragt i en anden kontekst, og at der ikke var indgået nogen aftale om omfanget af interviewet. Det er herefter nævnets vurdering, at B.T.s redigering af interviewet ikke over for læserne og lytterne giver et misvisende indtryk af [Klager]s synspunkter.

På denne baggrund finder Pressenævnet ikke grundlag for at fastslå, at B.T. har tilsidesat god presseskik, og nævnet udtaler derfor ikke kritik af B.T.